

observant

ONAFHANKELIJK WEEKBLAD UNIVERSITEIT MAASTRICHT

JAARGANG 44 / 6 JUNI 2024 Nr

29

**GELD
GEBREK**

Illustratie:
Simone Golob

Sport alleen voor de rijken?

Stijgende kosten en capaciteitsproblemen
bij UM Sport tergen
studentensportverenigingen

P6

P5 Bezuinigingen

Met het geld dat de UM kreeg uit de sectorplannen zijn veel nieuwe mensen aangenomen.
Wat betekent het als deze geldkraan deels dichtgaat?

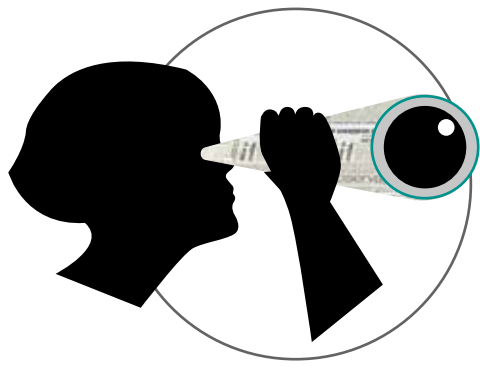
P3 OPEN BRIEF

College van bestuur ontwikkelt richtlijnen
voor samenwerkingen in conflictgebieden.

Medewerkers:

“Neem onze overwegingen mee.”

Riki Janssen

redactioneel

“Als jullie niet zouden bestaan, dan moesten jullie uitgevonden worden”

De laatste tijd krijg ik herhaaldelijk dezelfde vraag: kan *Observant* nog onafhankelijk zijn werk doen? Is er druk vanuit bestuurders of andere groepen om over bepaalde zaken niet te publiceren? Nu is er altijd druk, of die nu komt van studenten die de media op afstand houden maar tegelijkertijd klagen dat ze nauwelijks aandacht krijgen, of van mensen die vinden dat hun opiniestuk een plek in *Observant* verdient. Doen we dat niet zoals zij willen, dan krijgen we al snel de vraag of we wel zo onafhankelijk zijn als we pretenderen.

Maar hier in Maastricht kennen we gelukkig geen Eindhovense of Delftse toestanden. Daar intimideerde het college van bestuur journalisten van onze zusterbladen *Cursor* en *Delta*, en probeerde men de publicatie van hen ongewillige artikelen tegen te houden. Dat dit zich als een boemerang tegen hen zou keren - de aandacht in de pers

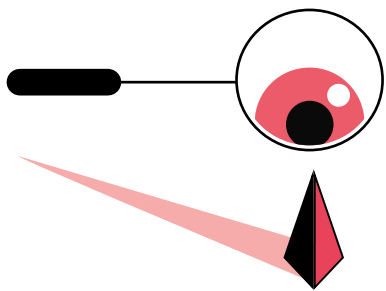
was groot - hadden ze zich hoogstwaarschijnlijk vooraf niet gerealiseerd.

Hier aan de UM kunnen wij gewoon ons werk doen. Dat betekent niet dat het college van bestuur blij zal zijn met iedere publicatie, maar de onafhankelijke pers heeft van dit college weinig tot niets te vrezen. Het is zoals oud-journalist Fons Elbersen, die deze maand vertrekt als directeur Marketing en Communicatie, het ooit zei: “Als jullie niet zouden bestaan, dan moesten jullie uitgevonden worden.” Een visie die onlangs ook in de Tweede Kamer én door de minister van Onderwijs werd gedeeld. Hij zei daar: “Onafhankelijke journalistiek en persvrijheid zijn een groot goed, juist in het academisch debat.” En: “Het is denk ik een heel mooi element van de cultuur van onze universiteiten en hogescholen om zo'n onafhankelijke pers te hebben.”

Inmiddels is het Eindhovense bestuur officieel op de vingers

getikt. Er was geen sprake van stelselmatige censuur maar wel van “bemoeienis”. Los daarvan kwam de inmiddels ontslagen hoofdredacteur in een bijzonder onveilige situatie terecht en was hij “aangeschoten wild”. Er is beterschap beloofd. Er komt een nieuw redactiestatuut - het zou verstandig zijn om de bepaling te schrappen dat *Cursor* rekening moet houden met de “belangen” van de TuE - en het Eindhovense college van bestuur moet “professionele afstand houden van het journalistieke werk” en minder snel op tilt slaan als er weer iets naar buiten komt dat ze liever binnenskamers hadden gehouden. Ik heb het al eerder gezegd: misschien moeten de Eindhovenaren een keer met de bestuurders in Maastricht gaan praten.

Wekelijks schrijft de hoofdredacteur van Observant over de belevenissen op de redactie.

splinters

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek. Met bijdragen van: Lotte van de Loo, Dennis Vaendel en Simon Wirtz

Spelen in de UB

Een kleurplaat kleuren, puzzelen of een potje scrabble? Nee, we hebben het niet over een kinderopvang, maar de universiteitsbibliotheek van Tilburg. Afgelopen week is daar een heuse ‘speelkamer’ ingericht die in de tentamenperiode elke middag van 13.00 uur tot 17.00 uur geopend is. “We willen studenten een ruimte bieden, waar ze zich even kunnen ontspannen”, zegt Daniëlle Kiens, teamleider van de bibliotheek, tegen zusterblad *Univers*. En omdat de studenten buiten de pauzekamer hun ‘schermtijd’ al ruim overschrijden, zijn laptops binnen niet toegestaan.

Alleen maar offline-ontspanning, maar blijkbaar nog niet genoeg. De ideeënlust staat al aardig vol: UNO, *Cards against Humanity*. En wellicht horen passanten binnenkort een ongebruikelijke instructie uit de kamer komen: “Linkerhand op geel!” Er is namelijk ook behoefte aan lichamelijke beweging, bijvoorbeeld in de vorm van Twister.

In Maastricht liggen er geen spelletjes of puzzels in de ‘well-being room’ van de UB in de binnenstad. Ook is het MindfulNest, een geluidsdichte cabine voor meditatie, weggehaald om plaats te maken voor “nieuwe, innovatieve manieren van mindfulness”, laat projectleider innovatieve learning spaces Meike Kerkhofs-Welkenhuizen desgevraagd weten. Goed nieuws: voor de liefhebbers zijn er wel kleurplaten.

VrijAfwalhof

Minder plastic afval op straat tijdens carnaval. Dat was het doel van een nieuw systeem dat de gemeente Maastricht afgelopen editie testte. Feestvierders moesten 50 cent betalen voor een plastic wegwerkbeker, maar hoefden dit extra bedrag niet neer te tellen als ze hun vorige beker inleverden bij de bar. Daar werd het plastic afval verzameld in zakken, die horeca-ondernemers vervolgens konden achterlaten op vaste inzamelplekken (waaronder een paar grote containers) in de stad - klaar voor recycling.

Maar zo eenvoudig was het niet, blijkt uit een recent gepubliceerde evaluatie. Hoewel veel carnavalsvierders hun beker terugbrachten, hielden sommige horecazaken zich simpelweg niet aan de afspraken. Van de achttuizend vooraf uitgedeelde afvalzakken, werden er uiteindelijk maar honderd ingezameld. Een van de containers, aan de Oeverwal, was niet eens bruikbaar - de hekken waren te dicht ertegen geplaatst. En tot overmaat van ramp werd van de 520 kilo plastic die wél werd ingezameld, uiteindelijk precies nul kilogram gerecycled - er zaten bekertjes met opdruk tussen, waardoor de afvalverwerker de hele partij afkeurde.

Een compleet fiasco? Ja. Toch ziet de gemeente ook een lichtpuntje: “De aandacht voor het probleem heeft voor begrip gezorgd bij carnavalsvierders.” Het systeem gaat echter de prullenbak in: de gemeenteraad nam vorige week een motie aan om vanaf volgend jaar het gebruik van wegwerpbekers tijdens grote, gratis evenementen te verbieden en te vervangen door een systeem met statiegeldbekers van hardplastic.

Flink gedaald

Het kan verkeren, ook als het gaat om studentenhuysvesting. In 2019 werd Maastricht door de Landelijke Studentenvakbond (LSVb) nog bekroond tot ‘beste studentenkamerstad van Nederland’, inmiddels bivakkeert de stad in de onderste regionen van deze jaarlijkse ranglijst voor “meest betaalbare, toegankelijke en voldoende huisvesting”. Deze stelt de vakbond samen door punten te geven voor criteria als huurprijs, beleid en informatievoorziening. In de ranking voor 2023, die de LSVb vorige week publiceerde, behoort Maastricht - samen met Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Eindhoven - tot de vijf slechtst scorende steden.

In het juryrapport wordt onder meer gewezen op de hoge druk op de Maastrichtse woningmarkt. Ook ligt de gemiddelde ‘woonquote’ hier het hoogste van het hele land: Maastrichtse studenten zijn gemiddeld 55 procent van hun besteedbaar budget kwijt aan huur. Volgens de LSVb komt dat vooral door het grote aantal internationale studenten, die over het algemeen minder te besteden hebben. De gemiddelde huurprijs (gewogen voor kamers, studio's en appartementen) ligt met 545 euro per maand net iets boven het landelijk gemiddelde. Daar steken Amsterdam, Rotterdam en Den Haag ruim bovenuit met zo'n 615 euro, terwijl studenten het goedkoopste uit zijn in Wageningen (428 euro) en Enschede (466 euro). Overigens is er toch nog een opsteker voor Maastricht: de huurprijzen stegen met 16,50 euro het minste van alle studentensteden.

UM-wetenschappers pleiten in open brief voor “drastischere maatregelen” “Schort banden met bij genocide betrokken Israëlische instellingen op”

Studenten tijdens het recente protest bij FASoS Foto: Observant

Vuurtoren- wachter

Als ik dit academiejaar in één beeld moet vatten, dan is het een wildwaterbaan. En niet zomaar een wildwaterbaan, maar die van Hengelhof, een zwemparadijs in het Belgische Houthalen. Ik ben er al jaren niet meer geweest, maar de herinnering blijft levendig. Deze wildwaterbaan was echt wild. Goed kunnen zwemmen was een voorwaarde, maar verder moest je je door het krachtige water laten meesleuren. Controle was een illusie.

‘Er is hier. Er is tijd.’ Deze versregel van Herman de Coninck staat op mijn koffiemok. Tijd is, allicht niet toevallig, een geliefd thema bij dichters. ‘Niet de tijd gaat voorbij, maar jij, en ik,’ schreef Rutger Kopland. Ondertussen is het al juni. De wildwaterbaan schrok de tijd op. Tijd is, zeker niet toevallig, ook een geliefd thema bij filosofen. De Stoïcijnse filosoof Seneca omschreef tijd als immaterieel bezit waar we ondoordacht mee omgaan. ‘Het leven dat we krijgen is niet kort, wij maken het kort; we hebben er niet te weinig van, we gooien het met bakken overboord,’ schreef hij. Als iemand vraagt of je ‘eventjes tijd’ hebt, antwoord je volgens Seneca beter niet achteloos ‘ja’. Je moet goed weten waaraan je je kostbare tijd precies geeft, want die krijg je nooit meer terug. Tijd, de eindige resource.

In een poging om meer controle op tijd te krijgen, ben ik een week gaan schrijven op een Waddeneiland. Ironisch genoeg om een deadline te halen. De hoop koesterend dat weidsheid ook mentale ruimte en een golf van inzichten brengt. Vreemd genoeg vloog ook deze week voorbij. Maar ik was er meer meester van de tijd dan onderdaan. Dat ik er geen (online)vergaderingen had, hielp ook.

Ik heb er ook de vuurtoren beklommen. Het doel van een vuurtoren is helpen navigeren, om veilig te varen. Als ik mijn voorname voor volgend academiejaar in één beeld moet vatten, dan is het een vuurtoren. Of specifiek, vuurtorenwachter. In de academische wereld, waar het helaas ‘nooit genoeg’ is, moet je leren je eigen vuurtorenwachter te zijn, om de stand van het water tijdig bij te houden. Om meester te worden van de tijd en niet langer onderdaan van een wildwaterbaan.

Katleen Gabriels is universitair hoofddocent techniek- en moraal filosofie en opleidingsdirecteur van Digital Society (FASoS)

Lees de open brief op
www.observantonline.nl

De Universiteit Maastricht moet “onmiddellijk” de banden opschorten met Israëlische instellingen en bedrijven “die betrokken zijn bij de genocide” in de Palestijnse gebieden. Dat schrijven 121 Maastrichtse wetenschappers in een open brief aan het college van bestuur (cvb).

Het staat voor hen “buiten kijf” dat het Israëlische leger in Rafah mensenrechten schendt, wat voor de universiteit “reden genoeg” zou moeten zijn om “drastischere maatregelen” te nemen.

Het college kondigde eind mei aan de bestaande bestuurlijke banden met Israëlische instellingen te ‘bevriezen’, maar samenwerkingen tussen individuele wetenschappers blijven ongemoeid. Verder gaat men voorlopig geen nieuwe partnerschappen aan. Dat staat volgens de ondertekenaars – de grootste groep is afkomstig van de faculteit Arts and Social Sciences – “in geen verhouding tot de omvang van deze humanitaire crisis”.

Ze vinden de aangekondigde *Human Rights Due Diligence tool*, waarmee de UM wil gaan bepalen of partners in conflictgebieden schone handen hebben, “een stap in de goede richting” maar hebben er vragen bij: worden bestaande samenwerkingen langs die meetlat gelegd of enkel nieuwe? Wordt de uitkomst van zo’n beoordeling bindend? En wordt er vooraf geke-

Eindhovenens bestuur krijgt tik op de vingers: misstand rond Cursor

De hoofdredacteur was ‘aangeschoten wild’ en het college van bestuur liet problemen met sociale veiligheid twee jaar lang voortduren: aan de TU Eindhoven was inderdaad sprake van een ‘misstand’ rond universiteitsblad Cursor.

Dat is de uitkomst van een onderzoek naar aanleiding van een conflict over censuur. Dit

conflict leidde tot een vloedgolf aan nieuwsberichten, columns, acties en politieke verantwoordiging.

De vorige hoofdredacteur, Han Konings, werd bij zijn werkzaamheden onder druk gezet en uiteindelijk uit zijn functie ontheven door het college van bestuur. De redactie zette uit protest de website op zwart en een van de redacteuren diende een klokkenluidersklacht in. Inmiddels heeft de Eindhovense klachtencommissie voor ‘onregelmatigheden’ onderzoek gedaan naar de gang van zaken en het rapport is nu openbaar. Van ‘stelselmatige censuur’ is geen sprake, staat erin, want er zijn vele honderden artikelen verschenen en slechts af en toe was er sprake van bemoeienis. Maar bemoeienis was er dus wel.

Daar staat het bestuur bovendien nog steeds achter. De redacteurs en de voormalige

ken of een samenwerking de toets der kritiek kan doorstaan of enkel achteraf, als er al mensenrechten geschonden zijn? Ze vrezen dat het instrument een papieren tijger wordt, een zoethoudertje om kritische stemmen tot zwijgen te brengen, “zoals vaak het geval is”. Ook wensen ze dat naast stafleden ook ervaringsdeskundigen hun zegje mogen doen, zoals de studenten “die zo hard hebben gevochten om deze zaak onder jullie aandacht te brengen” – lees: de deelnamen aan de verschillende pro-Palestijnse demonstraties die dit academisch jaar ook in Maastricht plaatsvonden.

Ook hopen de opstellers van de open brief op een “actieve dialoog” binnen de UM. Die zou moeten gaan over “onze rol en verantwoordelijkheden als hoger onderwijsinstelling” en ruimte moeten bieden aan de stemmen “van mensen die persoonlijk door het huidige conflict geraakt worden”.

Peter Doorackers

hoofdredacteur zouden ten onrechte menen volledig onafhankelijk hun artikelen in Cursor te kunnen publiceren terwijl ze volgens hun redactiestatuut ook “rekening moeten houden met de missie, doelstellingen en belangen van de universiteit”.

Hoe nu verder? De commissie adviseert Cursor meer onafhankelijkheid te geven. “Het CvB houdt daarbij professionele afstand van het journalistieke werk, door de juiste randvoorwaarden te scheppen en door de professionele ruimte te bieden en te laten voor kwalitatief hoogwaardige journalistiek.”

Bovendien moet het bestuur minder snel van de kook raken. Of zoals de commissie het verwoordt: het moet “verstandig mededogen” tonen “waar het in de toekomst misschien toch even niet goed gaat”.

HOP

serie studenten over hun toekomstplannen

“Het is verslavend om op het podium te staan”

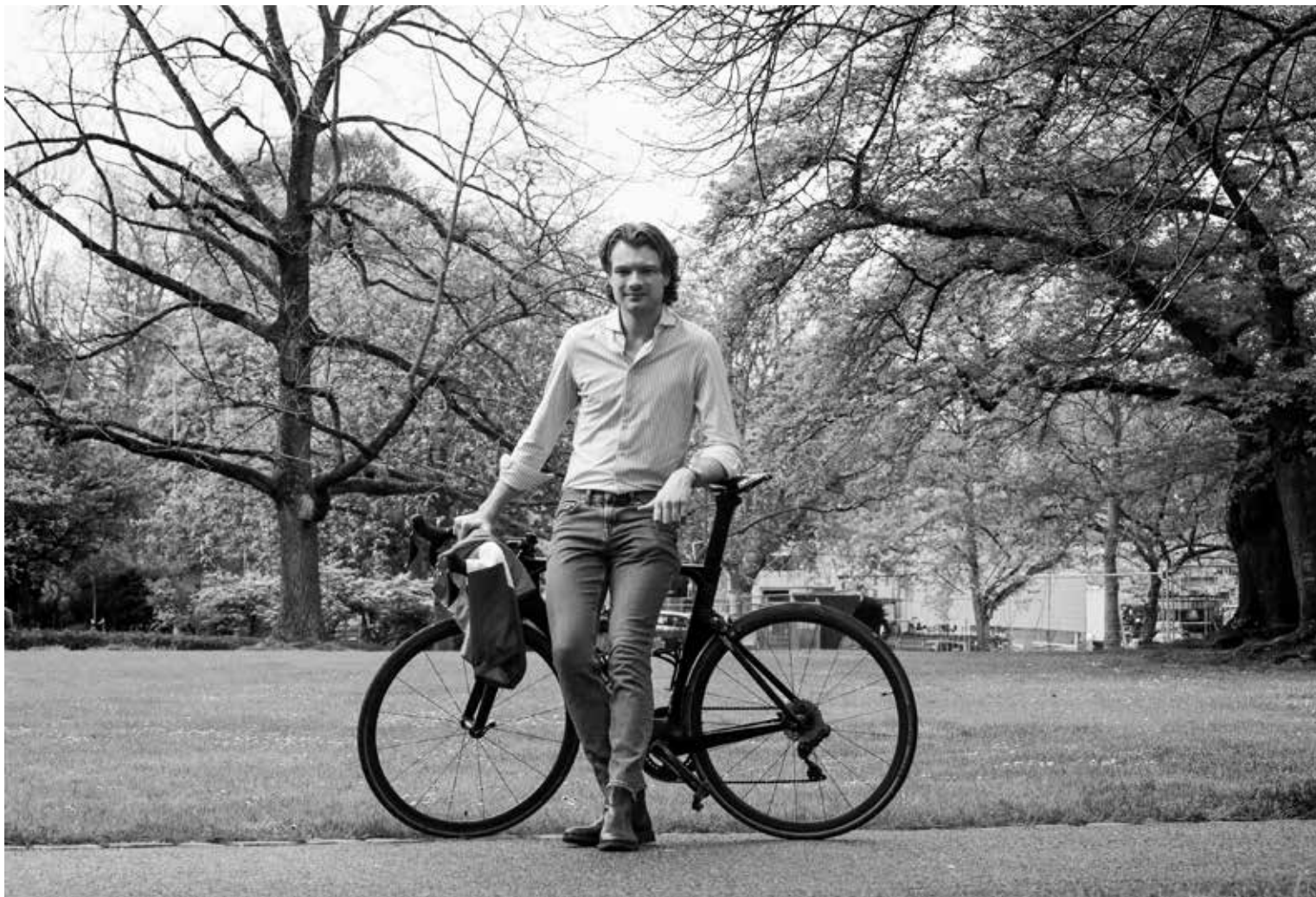

Foto: Ellen Oosterhof

Deze zomer deelnemen aan de Olympische Spelen in Parijs: dat was lange tijd het doel van Bas Ottevanger (25). Totdat een ongelukkige valpartij een einde maakte aan zijn wielercarrière. Het bestaan van een topsporter werd opeens dat van een student. “Maar het competitieve blijft erin zitten; ik wil alles uit mijn studententijd halen.”

Het valt niet te missen in zijn studio: het rood-wit-blauwe truitje dat ingelijst aan de muur hangt. Het bewijs van een gewonnen Nederlands kampioenschap op de fiets. “Soms voelt het als een soort zelfkastijding dat ik het daar gehangen heb”, lacht Ottevanger. “Eigenlijk zou ik nu vol aan het trainen zijn voor Parijs. Daar denk ik toch zeker nog eens per dag aan.”

Ottevangers erelijst laat zien dat die Olympische droom niet onhaalbaar was. Tien NK-titels op de baan, een derde plek op een EK, een Nederlands record op de individuele achtervolging, zestien overwinningen op de weg: het is een greep uit zijn prestaties in de junioren- en nieuwelingencategorieën. “Rond mijn elfde begon ik met wielrennen, een paar jaar later won ik al serieuze wedstrijden. Op mijn

vijftiende verhuisde ik naar Papendal, het trainingscentrum voor topsporters. Het doel van de Spelen was reëel, op de baan behoorde ik tot de top. Samen met jongens die nu grote prijzen winnen, zoals Jasper Philipsen (winnaar van onder meer zes Touretappes, red.) en Ethan Hayter (Olympisch zilver in 2021).”

Valpartij

Een valpartij tijdens een wedstrijd in 2018 luidde het einde van die ambities in. Ottevanger brak zijn neus, tijdens de operatie liep hij een infectie op. “Ik kreeg pijnlijke ontstekingen aan mijn rug, waardoor ik niet meer goed op mijn fiets kon zitten. Mijn ploeg verbrak mijn contract. Toen ik in 2020 eindelijk weer volledig fit was voor wedstrijden, gingen die niet door

vanwege corona. Ik dacht dat ik nooit meer op mijn oude niveau zou komen en koos eieren voor mijn geld.” Wat ook meespeelde bij die keuze: de teleurstelling in de topsportwereld. “Je staat op een fragiel voetstuk. Je hoort vaak ‘jij komt er’ en wordt in één adem genoemd met toptalenten. Dan ga je in jezelf geloven. Maar als de resultaten uitblijven, word je zo bij het grofvuil gezet. Ik voelde me gebruikt. Achteraf kan ik het relativeren: als sporter ben je een product, zoals jou rijden er tientallen rond.”

Motivatie

Het was lastig om de knop om te zetten, zegt Ottevanger. “Ik kon geen wielervedstrijd meer zien. Dan dacht ik: ‘Dat had ik kunnen zijn!’ Die verbitterdheid is inmiddels verdwenen. “Ik geniet

weer van een tv-uitzending en fiets ook weer met liefde zelf een rondje door het Heuvelland – zij het tien kilometer per uur langzamer dan vroeger.” En dat truitje aan de muur is niet meer alleen zelfkastijding. “Het geeft nu ook motivatie als ik er doorheen zit. ‘Dat heb ik ook bereikt’, denk ik dan.”

De reden voor die omslag: een nieuwe uitdaging. “Je wilt iets anders hebben waar je goed in bent. Ik ben heel erg zoekende geweest.” Studeren bleek het juiste medicijn. In 2020 startte Ottevanger met gezondheidswetenschappen (specialisatie beleid en management). “Daar lag mijn interesse. Als wielrenner ben je immers ook veel met gezondheid bezig, en door mijn infectie heb ik veel tijd in het ziekenhuis doorgebracht.” Het competitieve is niet verdwenen. Al uit zich dat niet in per se hoge cijfers willen halen. “Ik wil vooral alles uit mijn studententijd halen en veel ervaring opdoen, zodat ik later in mijn werk de beste kan zijn.” Zo zat hij namens studentenpartij DOPE in de universiteitsraad en is hij actief binnen het onafhankelijk dispuut Lucifer. “Als ik een evenement organiseer, dan móét het beter zijn dan vorige jaren.”

Eigen bedrijf

Ook heeft hij twee bedrijfjes. Met het eerste koopt Ottevanger wijn in, die hij aan bedrijven en particulieren verkoopt. En dit jaar startte hij samen met twee studievrienden BLITZ Drinks, dat inmiddels twee eigen alcoholische drankjes (“een soort Aperol Spritz”) op de markt bracht. Wil hij daarmee doorgaan? “Het is vooral een hobby waarmee ik goede ervaring opdoe.” Die komt van pas, want zijn droom is een eigen bedrijf in de gezondheidszorg. “Ik weet nog niet precies wat. Misschien in de farmacie of de zorgverlening, zoals een huisartsenpraktijk. Ik wil vooral impact hebben. Ik vind het een morele plicht om je talent te gebruiken voor de samenleving.” Wat dat laatste betreft, heeft hij nog een vergezicht: “Ik wil mijn loopbaan graag afsluiten in de Tweede Kamer. Voor de VVD; ik ben nu al lid van de jongerenorganisatie JOVD.” Allebei banen waarin je *in the picture* staat. “Dat speelt misschien ook mee, door vroeger”, geeft Ottevanger toe. “Ik wil graag gezien worden. Op het podium staan werkt verslavend.” Al beseft hij goed dat de toekomst niet maakbaar is. “Je weet nooit hoe het loopt, daar weet ik alles van. Zolang ik af en toe kan fietsen en mijn wijntje kan drinken, vind ik het prima.”

Dennis Vaendel

Dit is de laatste aflevering van deze tweewekelijkse serie waarin studenten worden geïnterviewd over hun toekomstplannen; hun verwachtingen, dilemma's en angsten.

Bezuinigen op de sectorplannen, wat betekent dat voor Maastricht?

“Kun je zo'n akkoord zomaar opblazen als nieuw kabinet? Mag dat juridisch?”

Illustratie: Shutterstock

Alle faculteiten van de Universiteit Maastricht nemen deel aan de zogeheten sectorplannen en krijgen daarmee extra onderzoeksgeld uit Den Haag. Dat is vooral geïnvesteerd in personeel, in de hoop op meer rust en ruimte. Onderzoeksgroepen zijn uitgebreid, er wordt samengewerkt met andere universiteiten. Maar nu ligt er een hoofdlijnenakkoord van een nieuw te vormen kabinet en dat belooft niet veel goeds. Wat staat de UM te wachten?

Uit een financiële analyse van het hoofdlijnenakkoord van de vier partijen PVV, VVD, NSC en BBB blijkt dat er op de sectorplannen jaarlijks 200 miljoen wordt “omgebogen”, bezuinigd dus. Niet meteen, maar vanaf 2026. De plannen bestrijken een breed scala aan onderzoeksthema's: van de menselijke factor in nieuwe technologieën en psychische stoornissen tot duurzame voedselsystemen en globalisering. Wat zijn de gevolgen? Komen de mensen die de UM op basis van deze gelden heeft aangenomen weer op straat te staan? Hoeveel blijft er straks nog over om te investeren? Voor veel decanen van de Maastrichtse faculteiten is het koffiedik kijken. Het hoofdlijnenakkoord

blinkt niet uit in helderheid. Maar bezorgdheid en verontwaardiging zijn er ook. “Onbegrijpelijk dat hier zo resoluut in wordt gesneden”, reageert decaan Annemie Schols van de faculteit Health, Medicine and Life sciences (FHML).

Menskracht

Miljoenen zijn er door universiteiten (zo ook Maastricht) geïnvesteerd in menskracht – er is wetenschappelijke en ondersteunende staf aangenomen, tijdelijke contracten zijn omgezet in vaste banen en universitair docenten zijn bevorderd tot hoofddocent. De faculteit

“Onbegrijpelijk dat hier zo resoluut in wordt gesneden”

Arts and Social Sciences (FASoS) heeft bijvoorbeeld dertien universitair docenten erbij. De FHML rept van een groei van 40 fte in de begroting van 2023 – de vacatures zijn voor het overgrote deel opgevuld met onderzoekers die al in dienst waren met een tijdelijk contract.

Rechtsgeleerdheid

De juridische sector – behorend tot de sociale en geesteswetenschappen – ging in 2019 als eerste in Nederland aan de slag met het plan ‘Rechtsgeleerdheid’. Aan de Maastrichtse rechtenfaculteit werd een Law & Tech Lab opgericht en er kwam een onderzoeksgroep

rond globalisering. Het bedrag dat de juristen jaarlijks in het kader van dit sectorplan mogen bijschrijven is zo'n 6 ton. Hoewel aan de looptijd dit jaar een einde komt, zijn de universiteiten er altijd van uitgegaan dat de investering structureel is. Decaan Jan Smits: “Bij een positieve evaluatie zouden de sectorplangelden indalen in de reguliere begroting.” Omdat dit bij rechten dus nog vóór 2026 gaat gebeuren, hoopt Smits dat zijn faculteit niet getroffen wordt door de bezuinigingen. Maar dat wil niet zeggen dat hij zich geen zorgen maakt. “We zullen de komende tijd met z'n allen flink gaan lobbyen voor het behoud van alle sectorplannen.” Om eraan toe te voegen: “Die plannen zijn gebaseerd op bestuursakkoorden tussen het ministerie van Onderwijs en de onderwijsinstellingen. Kun je zo'n akkoord zomaar opblazen als nieuw kabinet? Mag dat juridisch? Ook dat is een interessante kwestie.”

Inspannen

De boodschap van Smits wordt gedeeld door FASoS-decaan Christine Neuhold: “We zullen ons gezamenlijk inspannen om deze fondsen structureel te houden, zoals gepland.” Wetenschappers van haar faculteit werken mee aan ‘Samen Vooruit’, een bundeling sectorplannen binnen de sociale en geesteswetenschappen die in 2022 van start ging. Bij FASoS is men inmiddels aan de slag met verschillende thema's. Twee voorbeelden: ‘De menselijke factor in nieuwe technologieën’ en ‘Maatschappelijke ongelijkheid en diversiteit’. Ook de faculteit psychologie en neurowetenschappen (FPN) participeert in dat laatste thema. Daarnaast wordt er volop geïnvesteerd in het onderzoek naar psychische aandoeningen, denk aan angststoornissen, depressie, PTSS met daarin onder andere aandacht voor microdosering. De School of Business and Economics en de rechtenfaculteit hebben een (bescheiden) aandeel in het brede thema ‘Onderwijs, burger-schap en democratie’.

Optimistisch

Hoeveel zorgen maken ze zich in de bèta-hoek? “In het hoofdlijnenakkoord staan zaken die ons zeker pijn doen, maar de uitwerking moeten we afwachten.” Decaan Thomas Cleij van de faculteit Science and Engineering (FSE) vindt het dan ook nog “te vroeg om hier veel van te vinden”. Zijn faculteit participeert in het sectorplan Bèta, met aandacht voor informatica, biologie (grootste hap) en aard- en milieuwetenschappen (dat sluit aan bij de ontwikkelingen in Venlo op het gebied van duurzame voedselsystemen en planetaire gezondheid). En mocht het regeringsakkoord toch negatief uitpakken? “Ik ben optimistisch dat er ook nieuw beleid komt waar we als bèta-sector weer voordeel van kunnen hebben. Dus we letten goed op, maken alternatieve plannen, maar raken zeker niet in paniek.”

Aderlating

Voor de FSE gaat het om een bedrag van zo'n 1,4 miljoen euro per jaar. Dat is minder dan bijvoorbeeld de psychologen (zo'n 1,8 miljoen), FASoS (2,3 miljoen euro) en de FHML samen met het ziekenhuis (5 miljoen). Voor die laatste zou de bezuiniging een flinke aderlating zijn. “Het raakt ons hard”, reageert FHML-decaan Annemie Schols. In het kader van ‘Versnellen op gezondheid’ zijn in Maastricht initiatieven opgezet die volgens haar “naadloos aansluiten bij de strategische doelen van het MUMC+”. Er wordt geïnvesteerd in drie thema's: preventie, data gedreven innovatie en ‘fundamenteel onderzoek tot kliniek en praktijk’. Schols toont zich standvastig: “We zijn vastbesloten de continuïteit te waarborgen, ook als de financiering vanuit het sectorplan daarbij achterblijft.” Waar het geld dan vandaan zou moeten komen, is nog niet duidelijk.

Wendy Degens met medewerking van Peter Doorackers, Dennis Vaandel en Cleo Freriks

WACHTLIJSTEN EN STIJGENDE CONTRIBUTIE: STUDENTENSPOORT- VERENIGINGEN LUIDEN DE NOODKLOK

Blijft sport toegankelijk voor studenten? Maastrichtse studentensportverenigingen maken zich zorgen: stijgende kosten en capaciteitsproblemen bij UM Sport leiden onder meer tot hogere ledencontributies, wachtlijsten en kortere lessen. Ze vragen de universiteit om in te grijpen.

Tekst: Dennis Vaendel en Peter Doorakkers **Foto:** Joey Roberts

“Sport is voor iedereen, maar dreigt in de toekomst alleen nog maar toegankelijk te zijn voor rijke studenten”, zo besloot Alexandru Donea, voorzitter van sportraad MUSST (waar alle Maastrichtse studentensportverenigingen onder vallen), vorige maand zijn vurige pleidooi tijdens het sprekerskwartier van de vergadering van de universiteitsraad. Zijn boodschap: steeds meer verenigingen komen financieel in de problemen. “We krijgen al tien jaar hetzelfde bedrag van de universiteit, maar hebben intussen te maken met stijgende kosten door inflatie. In verhouding ontvangen onze verenigingen daardoor steeds minder geld.” Bovendien nam het aantal sportende studenten toe, waardoor de verenigingen het met een kleiner bedrag per lid moeten doen. Bestuursleden van studentenroeivereniging Saurus illustreerden, ook tijdens het sprekerskwartier, hun situatie met de aanschaf van een nieuwe boot: “In 2018 kostte deze nog 31 duizend euro, nu betalen we er bijna 44 duizend euro voor. Een stijging van 40 procent, terwijl het budget vanuit de UM niet gestegen is.” Dit jaar kwam de vereniging uit op een tekort van 50 duizend euro, ongeveer een tiende van het totale budget. “We hebben de ledencontributies en de consumptieprijsen in onze bar al verhoogd om tekorten op te vangen. We kunnen dit niet blijven doen, want dat maakt een lidmaatschap steeds onaantrekkelijker en onbetaalbaarder voor studenten.”

Wachtlijsten

En zo zijn er nog veel meer voorbeelden, licht Donea na afloop telefonisch toe aan *Observant*. “Het wordt niet alleen duurder voor leden, maar vaak gaat het ook ten koste van het sporten zelf. Verenigingen schaffen bijvoorbeeld minder nieuwe materialen aan, of goedkopere maar kwalitatief slechtere spullen. En ze doen bijvoorbeeld aan minder toernooien mee, schrijven minder teams in voor een competitie, of kunnen velden minder vaak of lang huren.” Die beperkingen zorgen er niet alleen voor dat bestaande leden minder kunnen sporten, maar ook dat er soms minder nieuwe leden toegelaten worden, zegt Donea. Ongeveer een derde van de 31 ver-

Studentensportverenigingen, zoals Ultimaas, hebben steeds vaker een wachtlijst

enigingen die MUSST vertegenwoordigt werkt met een wachtlijst, schat hij. Jorg de Vette, hoofd van UM Sport, bevestigt het bestaan van de wachtlijsten, maar weet niet precies om hoeveel studenten het gaat. “Wie afgewezen wordt, gaat misschien elders sporten. Maar met betrekking tot de eerste keus: ik denk dat twee- tot driehonderd studenten misschien niet doen wat ze echt willen.”

Overvolle zalen

Voor de verenigingen die sporten in de zalen van UM Sport zelf, speelt er daarnaast nog een ander probleem: een gebrek aan ruimte door het toenemend aantal studenten en medewerkers met een abonnement. “Het capaciteitsprobleem is niet nieuw, maar wordt wel steeds erger”, zegt De Vette. “Neem bijvoorbeeld de gym. Vroeger was het daar een paar dagen per week van vijf tot acht ’s avonds druk, nu zitten we elke dag tussen 14.00 en 22.00 uur standaard vol. Ook verenigingen hebben problemen: de dansvereniging kampt met overvolle lessen, de badmintonvereniging heeft minder speeltijd per persoon, de volleybalvereniging heeft een wachtlijst...”

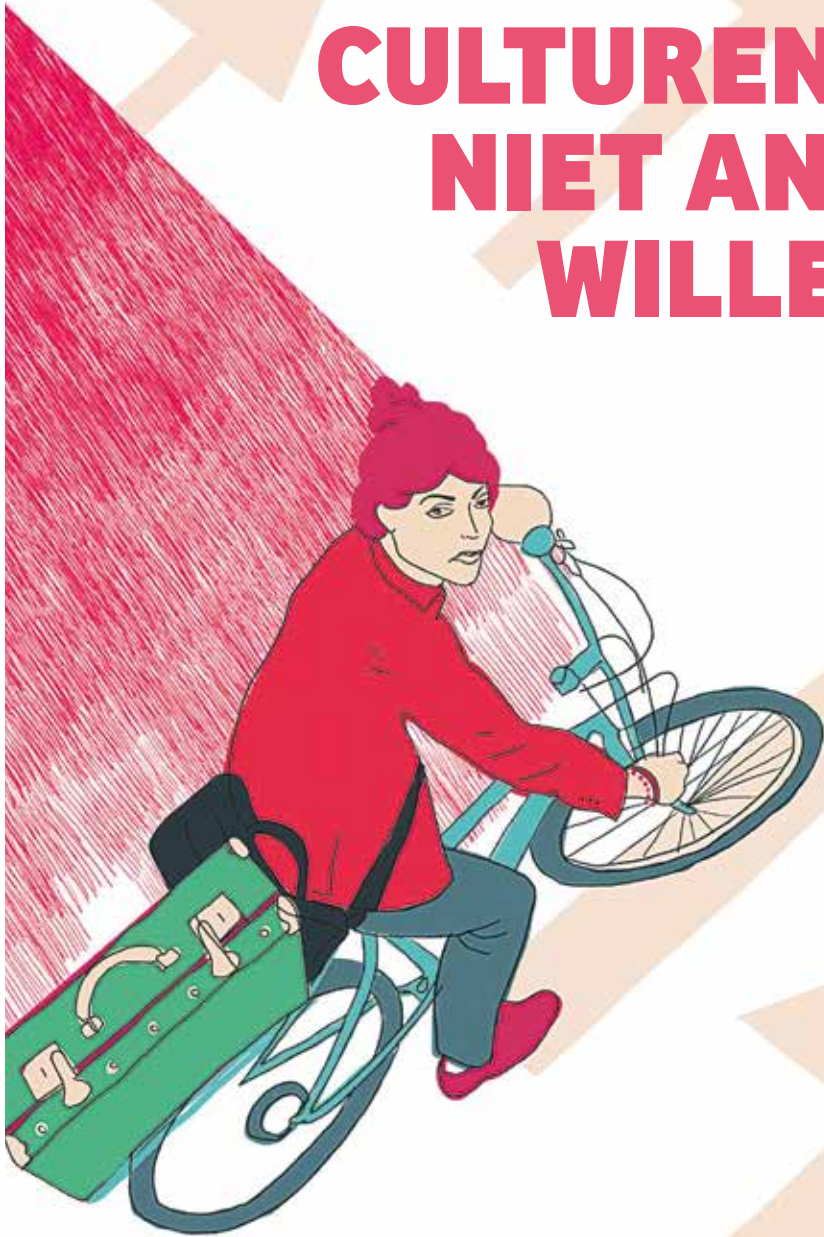
Extra geld

Wat moet er gebeuren? Daarover is MUSST-voorzitter Donea duidelijk: het budget dat de sportraad vanuit de UM ontvangt – en vervolgens over haar

verenigingen verdeelt – “moet aangepast worden aan de inflatie van de afgelopen vijf tot tien jaar”, laat hij telefonisch weten. “En misschien moet er nog wel meer bij. Als er niets gebeurt, dan bestaan sommige verenigingen – die nu al gebukt gaan onder tekorten – over een paar jaar misschien niet meer. Het is echt een alarmerende situatie, die al jaren speelt.” Of dat extra geld er ook komt, is nog onduidelijk. Dat is een punt voor de universitaire begroting voor volgend jaar, die na de zomer besproken wordt in de u-raad, zei voorzitter Teun Dekker na afloop van de speeches tijdens het sprekerskwartier. Het college van bestuur deed nog geen toezeggingen, al liet rector Pamela Habibović weten: “We hebben jullie verzoek gehoord.” En het capaciteitsprobleem bij UM Sport? Daar is zeker wat aan te doen, vindt De Vette. “Als ik het voor het zeggen én een zak geld had, kwam er een tweede sporthal bij UM Sport.” Serieuzer: “Wij zijn in gesprek met de gemeente. De sporthal in de wijk de Heeg (die grenst aan Randwyck, red.) wordt gesloopt, daar komen er één of twee voor terug. Momenteel wachten we de resultaten van het interne onderzoek van de gemeente af. Wij hebben heel duidelijk aangegeven: als er twee komen, kan er dan niet eentje hier in Randwyck komen?” En wat als dat niet gebeurt? “Dan zal er weinig extra capaciteit komen. We hebben wel gekeken of we elders ruimte konden huren, maar de piekuren voor onze teams zijn ook de piekuren voor burgersportverenigingen. Maastricht zit al aan zijn taks.”

DRIE ALUMNI OVER DE IMPACT VAN HUN BUITENLANDERVARING OP HUN LEVEN NU

"ZO VERRIJKEND AL DIE VERSCHILLENDE CULTUREN, IK ZOU NIET ANDERS MEER WILLEN"

Studenten die met een Erasmusbeurs een periode voor hun stage of studie in het buitenland verbleven, hebben daar jaren later nog altijd profijt van. Zo blijkt uit een onderzoek van internationaliseringsorganisatie Nuffic. Hoe zit dat bij onze oudstudenten? *Observant* interviewde drie alumni.

Tekst: Lotte van de Loo **Illustratie:** Simone Golob

Miriam van Ingen-Pinckaers, destijds nog Pinckaers, (39 jaar) woont en werkt inmiddels al acht jaar in Zwitserland, samen met haar man en vierjarige zoontje. Als *sr. organizational change manager* bij het internationale farmacieconcern Roche. "In mijn werk ben ik alleen maar bezig met culturele verschillen. Om een verandering door te kunnen voeren moet je het gedrag en het achterliggende gedachtegoed van een ander begrijpen. Wij zijn bijvoorbeeld gewend om alleen diagnostische producten te verkopen, maar daar komen nu ook digitale producten bij. Die verandering moet ik intern begeleiden."

In de studie International Business (IB) werden cultuurverschillen al uitvoerig behandeld, maar tijdens haar uitwisseling naar Boedapest in 2006 kwam de van oorsprong Gulpense er pas écht achter wat dat betekende. "Hongaren leven om te werken, waar wij dat als Nederlanders precies andersom doen." Nu werkt ze samen met collega's uit Boedapest. "Dat schept meteen een band. Ik kan meepraten over hun stad." Maar niet alleen Hongarije komt aan bod. Van Ingen-Pinckaers begint

haar dag met calls met collega's op het Oostelijk halfmond, in Azië, en eindigt uiteindelijk aan de andere kant: de Verenigde Staten en Latijns-Amerika. "Ik zie de culturele dimensies van [voormalig UM-hoogleraar] Geert Hofstede elke dag terugkomen. Hij ontwierp een model dat wereldwijd verschillen in cultuur beschrijft. Nederlanders zijn individualistisch, Aziaten juist collectivistisch. Als er iets gevierd wordt, zetten ze niet specifiek één iemand in het zonnetje: het is tenslotte een teamprestatie. Bij Nederlanders weet je meteen voor wie het feestje is. Wij pakken de spotlight wel."

Kameleon

Die culturele verschillen merkt ook de 24-jarige Ties Peters, IB-alumnus, op in zijn werk. Hij loopt stage bij Amazon in Luxemburg. Alleen al het vijfkoppige team waarin hij werkt bestaat uit vijf verschillende nationaliteiten. "Zuid-Europeanen praten veel over hun emoties en houden van fysiek contact. Ze stuurden me laatst allemaal 'we gaan je missen' toen ik een aantal dagen weg was. Ze weten dat ik dat irritant vind", lacht

hij. Vroeger had hij dit gedrag "raar" gevonden, maar hij heeft inmiddels geleerd om zich "als een kameleon aan te passen. Als zij graag meer over hun emoties willen praten, doe ik dat ook." Peters laat zijn eigen Nederlandse identiteit echter niet helemaal varen. "Nederlanders zijn direct en op de werkvloer heerst minder hiërarchie. Ik heb er bijvoorbeeld geen moeite mee om iemand met een hogere functie te benaderen als ik een vraag heb. Dat verbaast sommige collega's."

Impliciete aannames

Door zijn tijd bij de Queen's University in Canada in 2022 is Peters zich ook meer bewust geworden van zijn eigen "impliciete aannames". "Als Nederlanders iets afspreken, staat dat vast. Dat is niet bij iedereen zo." "Bij Aziaten is een 'ja' niet altijd 'ja', merkt bijvoorbeeld Van Ingen-Pinckaers op. Dat weet niet iedereen, wat de boel vertraagt. "Ik probeer soms via mijn netwerk [bijvoorbeeld via een Europese collega die in Azië werkt, red.] te achterhalen of ze wel echt 'ja' bedoelen. Daardoor bereik je eerder je doel, wat essentieel is voor ons bij Roche: het gaat uiteindelijk om patiënten die wachten op medicijnen of een diagnose."

Werksfeer

Pepijn Saraber (25 jaar) deed eerst hbo en volgde van daaruit een aantal stages in het buitenland. "Dat leverde me een mooi cv op. Door mijn ervaring in een onderzoekslab in Vancouver kon ik naar iets soortgelijks in Leuven en daardoor kon ik weer naar Oxford." Naar die laatste plek ging de Maastrichtenaar voor zijn onderzoeksstage als onderdeel van de master Biomedical Sciences in 2021. Een "hoog aangeschreven lab" was voor hem destijds belangrijk. "Daar heb ik mijn promotieplek bij de Universiteit Maastricht mede aan te danken." Maar zijn prioriteiten liggen tegenwoordig ergens anders. "Ik vind een goede werksfeer veel belangrijker nu."

Slechte dag

De tijd in het buitenland heeft bij de drie ook op persoonlijk vlak invloed gehad. Saraber: "Ik ben veel zelfstandiger geworden. In het buitenland had ik veel vrijheid in het lab, meer dan mijn studiegenoten in Nederland destijds. Nu heb ik dat ook in mijn PhD. Veel collega's vinden het lastig, hebben meer sturing nodig. Ik niet." Peters is vooral op emotioneel vlak gegroeid. "Vroeger had ik het eigenlijk niet zo door als ik even niet zo goed in mijn vel zat. Anderen zagen het meestal eerder dan ikzelf. Ik schoof het vaak af op 'gewoon een slechte dag hebben'. Nu durf ik te kijken naar wat er van binnen gebeurt." Volgens hem is die ontwikkeling in Canada versneld. "Ik zat aan de andere kant van de wereld. Je bent op jezelf aangewezen." "Dat is ook wel zo", zegt Van Ingen-Pinckaers, "maar je legt ook snel nieuwe contacten. Waar ook ter wereld je bent, er zijn altijd wel mensen die jouw soort mensen zijn." En nu? Zijn de drie 'helemaal om' en willen ze in het buitenland (blijven) werken? Saraber vindt het wel even goed in Maastricht. "Ik heb genoeg internationale collega's en ga ook naar congressen in het buitenland." Bij Peters is het wel gaan kriebelen. Van Ingen-Pinckaers zit voorlopig goed in de Zwitserse Alpen. "Het is zo verrijkend om met verschillende culturen te werken. Ik zou niet anders meer willen."

'Er wordt hier in mogelijkheden gedacht'

Yannick AIOS

werkt voor ons allemaal

Yannicks familie telt twee artsen. De zelfstandigheid en de breedte van dat beroep trokken hem aan. Daarom koos hij zelf voor een studie geneeskunde. In het ziekenhuis vond hij echter niet wat hij zocht. Via een familielid kwam hij UWV Sociaal-medische zaken op het spoor. Zijn meeloopdag voelde vanaf het eerste moment goed. De keuze om zich bij UWV te gaan specialiseren tot specialist arbeid & gezondheid was dan ook snel gemaakt.

"De mens staat hier echt centraal. Dat merkte ik meteen toen ik bij UWV meeliep. Er wordt hier in mogelijkheden gedacht. Creatieve oplossingen zijn welkom. En er is zoveel tijd voor de cliënt dat je echt tot de essentie van het probleem kunt komen. Goed luisteren is dan heel belangrijk. In de opleiding wordt daar ook veel aandacht aan besteed. Want vaak speelt er meer en moet je verder kijken dan het probleem waarmee iemand binnenkomt. Als mensen zich gehoord voelen, heb je al een stap gemaakt. Dan kun je samen kijken naar wat er mogelijk is, kun je een perspectief bieden. Want dat hebben veel mensen die hier komen niet meer."

Een vangnet, geen hangmat

"Mijn beoordeling raakt het bestaan van de cliënt. Financieel, maar ook maatschappelijk. Daar ben ik me steeds bewust van. Onze sociale wetten zijn er om mensen te beschermen, maar dat vangnet mag geen hangmat worden. Werk, vrijwilligerswerk of een goede invulling van de dag kan helend werken. Het doet goed om mee te doen, om niet aan de kant te hoeven staan. Het is fijn om te merken dat er op je gerekend wordt. Wat dat betreft zorgt werk voor

zingeving en juist daarom is het belangrijk om samen met de cliënt te onderzoeken wat er wél kan."

Eén team, één taak

"De Ziektewet en de WIA, dat zijn de twee wetten waarbinnen ik werk. Van ziekmelding tot WIA-beoordeling, dus. Ik heb zicht op het hele traject. Dat is interessant voor mij én fijn voor de cliënt. Die heeft daardoor maar met één arts te maken. Ik zorg ervoor dat de cliënt weet wat hij kan verwachten. Daarom geef ik ook altijd uitleg over de wetstechnische kant. Hoe werkt het? Wat zijn de regels waarbinnen we een oplossing proberen te zoeken? Wat ons vak leuk maakt, is dat er heel veel kan. Als je je beoordeling goed onderbouwt, is er veel mogelijk."

Een werkfittraject, bijvoorbeeld, waar een coach de cliënt steunt en zelfvertrouwen geeft voor het werk dat in zijn situatie bij hem past, of psychische hulp. Dat vind ik echt een voordeel van het werken in een Sociaal Medisch Centrum (SMC). Artsen, sociaal medische verpleegkundigen, medisch secretaresses, arbeidsdeskundigen, procesbegeleiders, en bijvoor-

beeld re-integratiebegeleiders vormen samen één team dat rond de cliënt werkt. Dat werkt heel goed. De lijnen zijn heel kort, je kunt gemakkelijk overleggen. Binnen het SMC is al snel het één team, één taak-gevoel ontstaan."

Doorgroeimogelijkheden

"Een SMC wordt geleid door een duo; een regievoerder, dat is een arts arbeid en gezondheid en een manager. Je hebt dus ook volop doorgroeimogelijkheden binnen UWV. Zelf zou ik het leuk vinden om op termijn opleider te worden. Kennis overdragen, nieuwe collega's goed begeleiden, zien hoe ze groeien. Het lijkt me heel mooi om daaraan bij te dragen."

We werken sowieso in een heel interessante tijd, waarin er maatschappelijk veel verandert. In 2027 moeten ZZP'ers zich verplicht verzekeren. In mijn ogen is dit een verbetering die voor meer gelijkheid zorgt. Preventie is een ander interessant aspect aan ons vak dat in ontwikkeling is. In sommige sectoren is een groot tekort aan arbeidskrachten.

Als mensen minder ziek worden, kun je daar een bijdrage aan leveren. Ik vind het heel uitdagend om als arts een rol te spelen bij het oplossen van maatschappelijke vraagstukken. De wereld om ons heen blijft veranderen, je eigen ontwikkeling staat dus ook nooit stil."

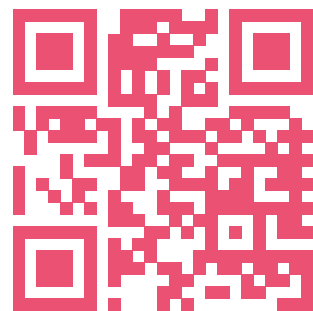
Word arts arbeid en gezondheid.
Meer dan een arts. Kijk op werkenbijuwvvalsarts.nl

mededelingen

colofon

Redactie Riki Janssen (hoofdredacteur), Wendy Degens, Peter Doorakkers, Cleo Freriks, Marion Janssens (redactie-assistent), Lotte van de Loo, Maurice Timmermans, Dennis Vaendel, Simon Wirtz **Telefoon** 043 3885390 **E-mail** observant@maastrichtuniversity.nl **Website** www.observantonline.nl **Aan dit nummer werkten mee** Wammes Bos, Katleen Gabriëls, Line-Marie Eichhorst **Ontwerp en illustraties** Simone Golob **Vertalingen** o.a. B. Wall & P. Nekeman, Maud Boveland **Druk** Janssen/Pers Gennep **Abonnementen** Observant wordt gratis verspreid op de universiteit en diverse locaties in Maastricht, belangstellenden kunnen de

krant thuisgestuurd krijgen voor € 45 per academisch jaar **Paartjes /advertenties** Zie alle info onder het kopje 'service' op onze site.

paartjes

Voor hetzelfde geld staan de paartjes iedere week ook op internet: www.observantonline.nl

GEZOCHT:KAMER VOOR STUDENTE VANAF 1 juli Mijn dochter,een avontuurlijke 19-jarige studente zoekt kamer in een gezellig studentenhuus BEL Joost 0611252314

TE HUUR RUIM 2KAMER APPARTEMENT nabij binnenstad € 1000 all-in pm miv half juli sms/tel 0646705582

STUDENT-REMOVEL-SERVICES MAASTRICHT. Voor ongeveer €50,- Je Hele TOKO Verhuisd. Phone : +31 (0)654688956 www.Stichting-HEYOKA.ORG

Wij bespreken 6xper jaar literatuur. Interesse? KorrieBeers@home.nl

Verbreed je kennis en netwerk en ontwikkel je tot bedrijfskundige - volg de deeltijdopleiding Bedrijfskunde van Maastricht University: UMIO.NL/OBK

APARTMENT 4 RENT WALKING DISTANCE SBE LAW FASOS NEW KITCHEN+BATHROOM+PARKING NOT FOR STUDENTS INFO APARTMENT4RENTMAASTRICHT@HOTMAIL.COM OR 06-37357320

NEED A CHECKUP WITH A GYNAECOLOGIST? IT WILL BE COVERED BY YOUR HEALTH INSURANCE. CALL 0031433210310 OR VISIT WWW.PARKWEGKLINIEK.NL

Take a look at our socials

Facebook: facebook.com/ObservantUM
Instagram: [observant_um](https://instagram.com/observant_um)
Twitter: [observantUM](https://twitter.com/observantUM)

 Paartjes

Lever uw paartjes-advertentie digitaal in, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van redenen Paartjes te weigeren.

Agenda academic ceremonies

Aula Minderbroedersberg 4-6

6-6, 13.00h	Pengyu Zhang Double Doctoral Degree Maastricht University and Johannes Gutenberg Universität Mainz	18-6, 16.00h	Stephanie Van Asbroeck
6-6, 16.00h	online Jeferson Sohn	19-6, 10.00h	Herwansay
7-6, 13.00h	Magdalena Beran	19-6, 13.00h	Daphne Anne Laura Schoenmakers
7-6, 16.00h	Prof. dr. E.A. Joosten afscheidscollege	19-6, 16.00h	Christine Anne Gutekunst
10-6, 13.00h	Alina Ofenheimer	20-6, 13.00h	Anneloes Geertje Munneke
10-6, 16.00h	Karen van der Sluis	20-6, 16.00h	Kim Gosewina Gerarda van Kol
11-6, 10.00h	Gaukhar Baidildinova Double Doctoral Degree Maastricht University and Johannes Gutenberg Universität Mainz	21-6, 10.00h	Babs Marlène Francisca Hendriks
11-6, 13.00h	Rob Wilhelmus Petrus Simons	21-6, 13.00h	Tom Schiefer
11-6, 16.00h	Allert de Vries	21-6, 16.00h	Prof. dr. Jos Schols afscheidscollege
14-6, 13.00h	Cloé Geboers	24-6, 10.00h	Ferdi Widiputera
14-6, 16.30h	Dr. E. Nillesen inauguratie	24-6, 13.00h	Yingyi Wu
17-6, 10.00h	Daniëlle Josefina Maria Adriaans	25-6, 13.00h	Natalia Y. Makhotkina
17-6, 16.00h	Bas Petrus Maria Van Hooren	25-6, 16.00h	Anaís Sánchez Castillo
18-6, 13.00h	Bulat Khaertdinov	26-6, 10.00h	Mathilde Catharina Tubbergen
		26-6, 13.00h	Jeremy Weerts
		26-6, 16.00h	Markus A. M. van der Pas
		27-6, 10.00h	Tsai-Ying Lu
		28-6, 13.00h	Veerle van Gils
		28-6, 16.30h	Dr. Hylke Dijkstra inauguratie

Maastricht University

Vacatures

Werken voor de meest internationale universiteit van Nederland? Scan de QR-code voor ons actuele vacature overzicht*.

Voor meer informatie over werken bij de Universiteit Maastricht, ga naar <https://www.maastrichtuniversity.nl/nl/werken-bij-de-um>

*Medewerkers van UM kunnen een volledig overzicht van interne- en externe vacatures vinden door in te loggen op SuccessFactors via Umployee.

www.maastrichtuniversity.nl

DE MEDEDELINGEN VAN DE UNIVERSITEIT, FACULTEITEN, SERVICECENTRA EN STUDENTEN- ORGANISATIES ZIJN TE VINDEN OP WWW.OBSERVANTONLINE.NL

THE ANNOUNCEMENTS OF THE UNIVERSITY, FACULTIES, SERVICE CENTRES AND STUDENT ORGANISATIONS CAN BE FOUND ON WWW.OBSERVANTONLINE.NL